

ПОКОЛІННЯ NEXТ

ПРОДОВЖУЄМО ПРАЦЮВАТИ ТА НАВЧАТИСЯ

07 квітня 2023 року
випуск 1

У квітні відзначаємо світле свято Великодня

Актуально:

- У квітні – травні волонтерський проєкт «Еко-клін» на захист природи серед здобувачів освіти ЗП(ПТ)О
- 26 квітня просвітницькі заходи до Чорнобильської аварії на АЕС
- У травні марафон «Єднання» серед здобувачів освіти ЗП(ПТ)О
- З 15 по 19 травня тиждень професійної (професійно-технічної) освіти, ініційований Департаментом освіти та науки ХОДА
- У травні інформаційно-просвітницькі заходи до Дня Європи в Україні серед здобувачів освіти ЗП(ПТ)О
- У червні планується Всеукраїнський патріотичний навчально-мотиваційний зліт лідерів учнівського самоврядування ЗП(ПТ)О

У цьому виданні:

- Міні-проєкт учнівського самоврядування ВХПУ № 19 «З любов'ю в серці» 2
- Ініціативи ЗП(ПТ)О заради перемоги:
- Активна участь у допомозі ЗСУ здобувачами освіти ДНЗ «ХЦПТОСП» 2
- Пічки-буржуйки для фронту від Старокостянтинівського аграрно-промислового ліцею 3
- Дайджест мілітарі
Залишив по собі світлу пам'ять та орден «За мужність» 4
- Хмельниччина мальовнича
Джерела, що ніколи не замерзають 7

Великдень – одне з традиційних свят в українській культурі. Воно вважається найсвітлішим та найдивовижнішим святом й пов'язують його з Воскресінням Христовим, яке розкриває радість перемоги Божого Сина над смертю й забуттям.

Українці завжди ретельно готуються до цього дня. Відомо, що свято Пасхи українці відзначали ще задовго до встановлення християнства в Київській Русі, і називалося воно «Великий День». День весняної перемоги над зимою, світла над темрявою, торжества життя над смертю. Зазвичай пекли великодні «бабки» та прикрашали різноманітними способами яйця, які ми знаємо сьогодні як паски, писанки і крашанки.

Щороку здобувачі освіти разом з працівниками закладів професійної (професійно-технічної) освіти Хмельниччини активно беруть участь у Арт-проєкті «Святковий Великдень», який організовує та проводить Хмельницький державний центр естетичного виховання учнівської молоді.

Захід спрямований на створення здобувачами освіти разом з наставниками виробів декоративно-прикладного мистецтва на тематику Великодня. Роботи учасників Арт-проєкту прийматимуть участь у виставках обласного та всеукраїнського рівнів.

Для українців свято Великодня є одним із важливих, зі своїми традиціями та звичаями, основним змістом святкування якого є підтвердження життя після смерті, а Воскресіння – символом загального відродження й оновлення.

Хай ця радісна подія утверджує наші переконання про те, що достойні терпіння нагороджуються перемогою, а чесне життя увінчується славою. Щиро вітаємо всіх із Світлим святом Воскресіння Христового й бажаємо добра, миру та злагоди в кожному домі.

*Єгор МАЗУРЕНКО –
заступник президента*

*ХОРУС ЗП(ПТ)О, здобувач освіти
Хмельницького професійного ліцею*

Робота здобувачів освіти ЗП(ПТ)О

Зверніть увагу:

Детальна інформація про проведені заходи серед здобувачів освіти ЗП(ПТ)О висвітлюється у соціальних мережах ХДЦЕВУМ

Міні-проект учнівського самоврядування ВХПУ № 19 «3 любов'ю в серці»

Ми, лідерки учнівського самоврядування Вищого художнього професійного училища № 19 смт Гриців, хочемо розповісти про реалізацію нашого міні-проекту «3 любов'ю в серці».

Надихнувшись акцією для захисників «3 теплом у серці», ми вирішили створити солодкі подарунки не тільки захисникам, а й кожному у нашому закладі.

Відсутність в закладі професій кулінарного напрямку – не проблема, адже у нас є бажання, а

тому знайшлися швидко! Ви вмiєте випікати солодощі у традиційній українській печі? Досвідчені майстри та майстрині розповіли секрети замішування медового тіста та правила роботи біля печі. Це було нелегко, але результат перевершив усі наші очікування.

Смачні медові сердечка дісталися кожному в нашому училищі.

День розпочався позитивно та натхненно. Ми почули багато теплих слів вдячності.

Впевнені та досвідчені ми взяли за виготовлення солодощів для наших захисників. Це простий і людський спосіб подякувати тим, завдяки кому ми маємо можливість ходити на навчання, бачитись та відпочивати з друзями, займатися буденними справами.

Якщо є в серці любов, то вона обов'язково передається іншим. Віримо, що разом ми здобудемо перемогу!

*Катерина КОСТЮКЕВИЧ,
Діана ПІДГОРНА,
Вікторія КРИСА
Фото: Олена ГОДНА*

Усе для перемоги

*Здобувачі освіти
ДНЗ «ХЦПТОСП»
випікають солодощі*

Вже рік триває повномасштабне вторгнення росії на територію України. Ми, здобувачі освіти ДНЗ «ХЦПТОСП», не можемо не підтримати нашу армію. Тому ми беремо активну участь у допомозі ЗСУ. Ми активно співпрацюємо з волонтерською організацією «Армія SOS». За цей період ми випекли понад 200 кг печива.

Неодноразово надавали матеріальну допомогу пораненим колишнім випускникам: Владу Козаковцеву, Валентину Липінському, Андрію Фомічеву. Постійно беремо участь у різноманітних ярмарках міста та благодійних акціях: «Смілива гривня», «Ми поруч», «Подаруй солдату тепло».

Зроблено подарунок героїчним жінкам — медикам. Це стилізовані вишукані блузки, які будуть оберегом для тих хто захищає найдорожче — життя, мову, та культуру українців.

За минулий рік було передано понад 10 тис. грн., а також придбано розпалювачі, газові балончики, горілки, календарі для бійців ЗСУ. На цьому наша діяльність не зупиняється. Учні Центру шиють форму для ЗСУ. Групами швейного відділення було

пошито: плащі-накидки — 100 шт., шорти для шпиталів — 50 шт., фліски — 45 шт., штани військові — 100 шт., маскувальні костюми—24 шт., шапки та бафи — 100 комплектів.

З початком повномасштабної війни рф проти України, хтось став на захист країни зі зброєю, хтось вів інформаційну боротьбу, а хтось займався і займається волонтерською діяльністю. Ми, учні закладу, також долучилися до підтримки внутрішньо переміщених осіб, адже у такий складний час така підтримка була і є надзвичайно важливою. За цілий рік ми обслужили приблизно 97 тисяч людей. Ми не можемо забути денні та нічні зміни, потяги переповнені наляканими людьми. Учні приносили комплексні соціальні обіди, які готували з майстрами виробничого навчання, а також дарували їм увагу, тепло, допомагали зняти стресову ситуацію. Увесь педагогічний колектив та здобувачі освіти протягом цілого року надавали допомогу та продовжуємо підтримувати переселенців.

*Анастасія ШОКІНА,
здобувачка освіти ДНЗ «Хмельницький
центр ПТ сфери послуг»*

*Здобувачі освіти
ДНЗ «ХЦПТОСП»
швейного відділення*

Пічки - «буржуйки» для фронту від Старокостянтинівського аграрно-промислового ліцею

Натепер 24 прилади для обігріву змайстрували працівники та студенти Старокостянтинівського аграрно-промислового ліцею: частина з них поїхала у звільненій Херсон, частина - до наших захисників.

Упродовж кількох днів у закладі зібрали теплі речі, ліки, продукти харчування, котрі централізовано доправили в якості гуманітарної допомоги мешканцям нещодавно звільненого Херсону. Окрім того, на базі ліцею виготовляють пічки-«буржуйки» для військовослужбовців.

Колектив ліцею зібрав кошти, на які закупили необхідні матеріали: газові балони, зварювальний дріт, електроди, газову суміш для зварювання, фарбу та інше для виготовлення обладнання «буржуйка» для ЗСУ, розповідає очільник освітньо-професійного закладу Сергій Кучерук. Разом із тим, пан Кучерук відзначає чималий внесок у загальну справу фермера з с. В.Чернятин Михайла Дзюма, який забезпечив заклад листовим металом для виготовлення 5-ти корпусів пічного обладнання, та викладача професійно-технічної підготовки

Віктора Левицького — він передав для тероборони громади власноруч виготовлені спеціальні пристрої.

Таким чином, майстри виробничого навчання виготовили 24 одиниці опалювальних приладів для ЗСУ. Із них 15 передали Департаменту освіти ОДА і 9 — місцевому волонтеру Сергію Жмурко, - резюмує Сергій Кучерук.

У найкоротші строки «буржуйки» доправлять військовослужбовцям, які у жорстоких бойових і важких погодних умовах тримають лінію фронту України.

- Ми отримали газові балони від небайдужих мешканців зі Старого Острополя і звернулися по допомогу до директора ліцею, щоб працівники та студенти виготовили пічки для армійців. Сергій Сільвестрович не відмовив і ось — маємо гарний результат: 9-ть «буржуйок» готові їхати туди, де ведуться активні бої. Щира вдячність усім, хто трудився над їх виготовленням, хто допоміг з матеріалами. Найближчим часом ці пічки вже зігріватимуть наших захисників, - зазначає голова ГО «Учасники АТО міста Старокостянтинів» Сергій Жмурко.

Оксана РАДУШИНЬСКА

Пічки - «буржуйки» Старокостянтинівсько о аграрно-промислового ліцею

«Колектив ліцею зібрав кошти, на які закупили необхідні матеріали»

Докладемо зусиль, щоб у наших захисників був Великдень

Учнівські активи ЗП передбачає збір чи розвитку духовності (ПТ)О продовжують виготовлення продуктів здобувачів освіти, діяльність на фронті Великоднього кошика для популяризації українських волонтерства, ініціюючи захисників. Наступний традицій, поширенню благодійні проекти на крок – передача його, благодійництва, підтримку оборонних місцевими вихованню у молоді сил України з нагоди волонтерськими якостей відзначення Великодня. організаціями, у зону милосердя.

У кожному закладі бойових дій. Саме залучення молоді благодійна акція, яка до таких заходів сприяє

Валентина ФІНОВСЬКА, завідувач відділом національно-патріотичного виховання

ЗБЕРИ ВЕЛИКОДНІЙ КОШИК ВОІНУ

Герой нашого часу...

**Володимир Семенюк,
випускник
Старокостянтинівського
аграрно-промислового ліцею**

*«Володимир Семенюк
залишив по собі
світлу пам'ять і
орден «За мужність»
III ступеня
(посмертно)»*

Братів і сестер Семенюків — було четверо. Сніжана, Мирослава, Володимир і Єгор. Мама і бабуся померли. Опікунство над молодшими оформила старша сестра. Володимир був опорою для рідних. Молодий, гарний, усміхнений, світлий у думках і помислах, амбітний та хоробрий... Володимир Семенюк...

Його військова історія почалася з підписання контракту. У мирному часі жив, як і кожен юнак у свій 21 рік, на повну й будував грандіозні плани на майбутнє, допомагав — чим міг своїм сестрам та молодшому братику, але усе те довелося відкласти на потім... назавжди. Йому лише за два тижні до смерті виповнився той 21 рік — вік, коли радіють життю і чогось досягають. Але клятий агресор перекреслив плани, надії, сподівання, відібрав молоде життя. Він загинув у перші дні повномасштабної війни — 26 лютого поблизу міста Олешки Херсонської області. Одним із перших повернувся у нашу громаду, щоб бути у вічності. Його поховали у березні. За особисту мужність під час виконання бойових завдань, самовіддані дії, проявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі, військовослужбовець нагороджений відзнакою Президента України — орденом «За мужність» III ступеня (посмертно).

Нагороду Володимира Семенюка отримала старша сестра полеглого Сніжана Урбанчук. Почесну і водночас болючу місію вручення відзнаки родині полеглого виконав міський голова Микола Мельничук разом із начальником першого відділення Хмельницького РТЦК та СП Володимиром Медведчуком. «Семенюк Володимир Русланович, народився 10 лютого 2001 року в селі Губча, закінчив місцеву школу, згодом Старокостянтинівський професійний ліцей. Після закінчення навчання уклав контракт на службу в Збройних Силах України». Це з офіційного, стисло, у кількох реченнях — все життя. А тим, кому він був опорою і надією, не згасити ніколи біль і розпач через непоправну втрату і слів у реченнях замало, щоб вилити всю тугу.

Братів і сестер Семенюків — було четверо. Сніжана, Мирослава,

Володимир і Єгор. Нажаль, у 2019 році від невиліковної хвороби померла мама, а через рік і бабуся. Вони залишилися самі. Сніжана, маючи і свою маленьку доньку, оформила опікунство над сестрою та маленьким братиком. Було важко і Володимир допомагав сестрі усім. Сніжана розповідає, що Вова був для неї і братом, і другом, і часом — батьком, бо відчувала підтримку і захист від справжнього чоловіка. І навіть тоді, коли підписував контракт, казав — йду вас захищати.

Востаннє бачила його 11 лютого, бо 10-го святкував День народження, тому отримав кілька днів відпустки, то ж приїхав до рідні. Наступного дня його терміново викликали на службу і він забіг у магазин, де працює Сніжана — і провізії купити і з сестрою попрощатися. Буде війна, бережи дітей, тримай документи під рукою, - сказав сестрі, вона не повірила. Він відійшов від каси, вона подивилася йому услід і в сестриному серці щось защеміло. Різко повернувся — забувся цигарки купити. Купив... і поїхав. А 26 лютого Сніжана з Вовою ще листувалась через повідомлення, а вже після третьої години дня відповіді у листуванні не було.

Неможливо загоїти біль та гіркоту від втрати рідної людини, та нехай добрий, світлий спомин про Володимира стане сильнішим за смерть і назавжди залишиться у пам'яті всіх, хто знав його, любив і шанував. Молодша сестра Володимира у цьому році вступила до військового ліцею — свідомо обрала військову дорогу у цей непростий час. Спонування такого вибору у дівчини — серйозне, вона його відчула і серцем, і душею. За Володимира, за всіх, хто не повернувся живими. І буде розплата, за кожного, хто загинув. Не боятися, а боротися! Низький уклін Воїнам, перед якими ми всі в неоплатному боргу.

Вічна слава і пам'ять Володимиру Семенюку!

Вічна слава і пам'ять усім полеглим Героям!

**Тетяна ОМЕЛЯНЮК,
фото: авторки і надане сестрою
полеглого Героя**

**«Формування успішного випускника» -
інтерв'ю з викладачем спецдисциплін Хомюк Ганною Іванівною**

- Ганно Іванівно, в позаурочний час маємо нагоду розпитати Вас про те, як досягати успіху в житті.

- Найважливішим досягненням викладачів спецпредметів і майстрів в/н є їхні успішні учні».

- Ви можете озвучити за період роботи у навчальному закладі кількість учнів, що стали успішними?

- Думаю, є багато успішних випускників. Проте, зверну увагу на найбільш яскравих, адже, коли учень переростає вчителя — це найбільше його досягнення.

- Хто серед учнів запам'ятався найбільше?

- Пам'ятаю всіх своїх випускників. Спілкування підтримую не з усіма, але є учні до яких часто звертаюся за професійною допомогою і порадою.

- Ви можете розкрити їхні імена?

- Андрій Ольховський,

Андрій Котик, Максим Костюк, Дмитро Чекирда, Ольга Пачковська, Сергій П'ястух, Олег Фамільярський.

- А що це за професійна допомога?

- Вони працюють у престижних закладах України, це дає високі стандарти обслуговування, готують страви і кондитерські вироби з використанням нових технологій і технік. Щоб йти в ногу з часом і навчати наших учнів новому, звертаюся за обміном досвідом з ними.

- На що потрібно звернути увагу викладачам, щоб сформувати успішного кваліфікованого робітника?

- Любити свою професію, привити любов до неї, володіти сучасними професійними знаннями і вміннями.

- Які поради Ви надаєте нашим учням для того, щоб досягати професіоналізму в професії?

- По-перше, бажання працювати. По-друге, потрібно бути компетентним у своїй професії: опанувати теоретичні і практичні знання і вміння на уроках теорії та виробничого навчання. По-третє, постійно навчатися впродовж усього життя.

І найголовніше — любіть свою професію та досягайте вершин успішності!

- Дякую за цікаву інформацію, бажаю не зупинятися на досягнутому.

**Крістіна КЛІМІНСЬКА,
Здобувачка освіти ДНЗ
«Хмельницький центр ПТО
сфери послуг»**

**Чекирда Дмитро,
керівник
кондитерської
«Checkme Deserts
HoReCa»**

*«І найголовніше -
любіть свою
професію та
досягайте вершин
успішності!»*

ДРУЗИ ПІЗНАЮТЬСЯ В БІДІ

«Дякуємо, Польще! Dziękujemy, Polsko!» - під цим гаслом в бібліотеці Вищого професійного

училища № 25 пройшов виховний захід-подяка польському народові за справжню допомогу і підтримку не лише після початку повномасштабної агресії зі сторони росії, але й за послідовну підтримку протягом усіх років української незалежності від 1991 року. За прихисток і підтримку мільйонів переселенців з України. За порятунок

майбутнього нашої нації: наших жінок, дітей. Жоден свідомий українець ніколи не забуде допомоги братньої Польщі. Наше майбутнє з Польщею набагато важливіше за наше минуле. Щиро дякуємо браттям полякам за допомогу в скрутний час. Дякуємо, Польще! Dziękujemy, Polsko!

**Ольга ХОЛМАНОВА,
здобувачка освіти
ВПУ № 25 м. Хмельницького,**

**Здобувачі освіти ВПУ
№25 м.Хмельницького
учасники заходу «Подяка
польському народові»**

Актуально

Люди з обмеженими можливостями стають активною частиною суспільства

Вадим НАУМЕЦЬ —
здобувач освіти ДПТНЗ
«Славутський
професійний ліцей»,
професія «Кухар.
Кондитер»

*«Вадим має
свій унікальний досвід
та неповторний
шлях...»*

Позитивним і невідворотним процесом стало прийняття у квітні 2021 року Національної стратегії зі створення безбар'єрного простору в Україні на період до 2030 року, яку розробили в межах ініціативи «Без бар'єрів» Першої леді України Олени Зеленської. Поява цього важливого та доленосного документа свідчить про те, що суспільство вже готове до такої трансформації. Якщо інклюзія — це процес, то безбар'єрність — нова суспільна норма. Тобто забезпечення безбар'єрності, тим чи іншим чином, потрібне кожному з нас, бо робити країну безбар'єрною — це завдання кожного.

Люди з обмеженими можливостями стають активною частиною суспільства. Вони приймають рішення, несуть відповідальність на рівні з іншими учасниками й учасницями суспільства. Головний принцип — «Нічого для нас — без нас», рівні можливості для кожного і кожної. І відповідальності за ці можливості — також.

Тут йдеться не про окремо створені умови чи покращення, щось спеціальне та особливе, а про рівність у будь-яких проявах. Сьогодні хочемо розповісти про особливого здобувача освіти ліцею групи № 12 з професії «Кухар. Кондитер» Вадима НАУМЦЯ. Він, як учасник суспільства на рівних умовах здобуває освіту, планує працевлаштуватися, та відкрити власний бізнесу за підтримки батьків, проводить дозвілля, реалізовує свої ідеї, розвиває таланти. Під час навчання спробував себе в обласному

конкурсі комп'ютерних презентацій «Підприємцями не народжуються, ними стають» отримавши 4 місце. Має ряд значних досягнень: Гран-прі на 9-му Всеукраїнському фестивалі-конкурсі дитячої та юнацької творчості «Перлина Полісся» м. Житомир; гран-прі на Всеукраїнському творчому інклюзивному фестивалі «Натхнення без кордонів» м. Київ; участь у Міжнародному фестивалі творчості людей з інвалідністю «Долина нарцисів» м. Хуст; Всеукраїнському фестивалі культури та творчості людей з інвалідністю «Сузір'я любові», м. Чернівці; Міжнародному мистецькому фестивалі людей з інвалідністю «Барви творчості» у м. Луцьк; Міжнародному фестивалі творчості людей з інвалідністю «Рандеву у мами», м. Одеса; Всеукраїнському фестивалі творчості «Казкові мрії» м. Київ; Всеукраїнському фестивалі творчості дітей та молоді з особливими освітніми потребами «Сяйво дитинства» м. Хмельницький,

Вадим має свій унікальний досвід та неповторний шлях, і перш за все людина, а вже потім людина з особливими потребами.

Анастасія ПОПЧУК
учасниця ініціативної групи
«Соціальний захист учнів», ДПТНЗ
«Славутський професійний ліцей»

Хмельниччина мальовнича

Джерела, що ніколи не замерзають

Це чи не єдине місце на Хмельниччині, де зимують дикі качки, чаплі та часом навіть лелеки.

Таких джерел тут близько п'ятнадцяти. Вони б'ють з-під землі посеред села, й тонкими струмками розтікаються у видолинки, утворюючи болітця і невеличкі ставочки. Ані джерельні струмки, ані ставки не покриваються кригою навіть в люті морози, створюючи тут унікальний для нашої місцини мікроклімат: справжній рай для перелітних птахів, котрі облюбували голосківські джерела для зимівлі. «Це єдине скупчення такої кількості джерел поблизу річки Південний Буг в нашій області, – розповідає Володимир Новак, голова Подільського відділення Товариства охорони птахів України. Деякі з них надзвичайно потужні. Вони не лише живлять річку, а й створюють гарні умови для зимівлі кількох десятків видів птахів. За нашими спостереженнями, чим холодніша зима – тим більше їх залишається на голосківських джерелах».

Найбільше на голосківських джерелах зимує диких качок. Також іноді білі та сірі чаплі, пірникози. Але бувають справді унікальні випадки. Бувало, що на зимівлю залишалися лелеки. П'ять років тому вперше на території Хмельниччини, саме у Голоскові залишився зимувати пастушок. А ще квак – нічна чапля, котра взагалі ніколи не зимує в Україні.

Як виявилося, тоді птаха була поранена, але вижила і чудово перенесла холодну зиму й тридцятиградусні морози на джерелах.

Голосківські джерела витримали чималий мороз і в черговий раз врятували зимуючих водоплавних птахів.

Хоч площа незамерзлих ділянок дещо зменшилася, тут щільною зграйкою трималися до сімдесяти крижнів, більше пів десятка малих пірникіз... Прилітали і два лебеді-шипуні, але не затримались і полетіли шукати краще місце... З полів ближче до джерел попрілітали канюки та яструби...

Аби голосківські джерела не замулювалися, на кількох з них сільчани встановили бетонні кільця. Інші час від часу доводиться розчищати. Південний Буг біля нашого села робить перший поворот і навесні тут зупиняється усе сміття, яке несуть води аж від Хмельницького. Тож щороку дорослі з дітлахами беруть великі мішки й кілька днів прибирають, аби унікальні джерела не перетворилися на смітник. З кількох голосківських джерел люди беруть воду. Вона смачна та чиста, бадьорить та чудово відновлює сили.

*Сергій Гречанюк,
здобувач освіти ДНЗ «Ярмолинецький
агропромисловий центр
професійної освіти»*

«Завдяки унікальному мікроклімату, в Голоскові, що неподалік Хмельницького, джерела не замерзають і в найлютіші морози»

Адреса: вул.Камянецька, 57,
м.Хмельницький, 29013

Телефон: 0(382) 65 23 13
Електронна пошта: xdcevum@i.ua

ХДЦЕВУМ

Хмельницька обласна
рада учнівського
самоврядування закладів
професійної (професійно-
технічної) освіти

*ХОРУС ЗП(ПТ)О діє на основі
ПОЛОЖЕННЯ про Раду учнівського
самоврядування професійно-технічних
навчальних закладів Хмельницької області.
Рада учнівського самоврядування сприяє
соціальному становленню, творчому
самовдосконаленню та розвитку учнівської
молоді.*

*Рада складається з лідерів учнівського
самоврядування ЗП(ПТ)О, по одному
представнику з кожного закладу освіти, за
рекомендацією адміністрації, а також
місцевих органів учнівського самоврядування.
Склад ХОРУС: президент, два
заступники, секретар та члени Ради. Раз на рік
обирається новий склад Ради.*

*Два рази на рік відбувається зліт лідерів
ХОРУС ЗП(ПТ)О, на якому
учасники мають змогу прослухати лекції
спеціалістів, взяти участь у майстер-
класах та таборванні, президент Ради
розповідає про виконану роботу, лідери
обговорюють плани на майбутнє.*

*Щороку нова команда складає та погоджує
план роботи на рік. Серед заходів
плану роботи: благодійні акції,
інформаційно-просвітницькі заходи з
нагоди відзначення пам'ятних днів,
конкурси учнівських активів та проектів
лідерів, навчально-мотиваційні патріотичні
зльоти лідерів ХОРУС ЗП(ПТ)О.*

*Команда ХОРУС ЗП(ПТ)О
на період 2022/2023 р.р.*

*Богуслав ЗАЯЦЬ,
заступник президента ХОРУС ЗП(ПТ)О,
здобувач освіти ВПУ № 4 м.Хмельницького*

Проба пера

Незалежна Україно!
Ти—мій рідний край!
Нехай завжди майорить
Синьо-жовтий прапор наш!
Не здавайся! Борися до кінця
За чисте, світле, мирне небо!
За вільне, краще майбуття!
За тих героїв,
Котрі пішли у Небеса,
За тих, хто захищає
Ціною особистого життя.
Міцнішай, Україно, процвітай!
НЕЗАЛЕЖНА ТИ — НЕ ЗАБУВАЙ!

*Валерія КУЛЕСА,
здобувачка освіти ДНЗ «Хмельницький
центр ПТО сфери послуг»*

* * *

Наша мова – калинова,
Наймогутніша з усіх.
Де лунає рідне слово,
Чути там дитячий сміх.

Наша мова – мелодійна,
Ллється наче потічок.
Вона справжня і надійна,
Не спіймаєш на гачок.

Наша мова, то є зброя,
Що тримає міцно стрій.
Українська мова моя,
Переможемо цей бій!

*Віталій СОБКО,
здобувач освіти ДНЗ
«Ярмолинецький
агропромисловицентр професійної
освіти»*

Писала я листівки-кілометри
Де виливала душу, почуття.
Немовби незавершені проекти
Довірила тобі своє буття.
Читала емоційно всі рядочки,

Де викладала все своє життя,
До тебе линула, немов
до мами дочки,
Та не проникло в тебе відчуття.
Я все чекала чуткості від тебе,
Та ти читав їх холодно завжди.
Немов похмуро грозовеє небо,
Із ока йшли лиш крапельки води.
Я мріяла, що зробиш перші кроки,-
Для нас обох це був великий шанс.
Та вже летять так
швидко-швидко роки,
Вони летять і плинуть проти нас.
Ти розглядав мене лише як друга,
Чи подругу, колегу, як сестру...
Неначе у електриці напруга,
Я зрозуміла істину одну.
У всіх містах по вулицях пройтися,
У кожну шпаринку заглянуть,
Лиш дружба поміж нами -
так збагтися,
А більше чи можливо? Не збагнуть.

*Мирослава ВЕСНА,
здобувачка освіти Хмельницького
професійного ліцею*